

Βυθομετρήσεις (ένα μήνυμα)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
25 Μαρτίου, 2017

Πρότυπό μας

αντοτεινός σκοπός του ανθρώπου η αναζήτηση της ευτυχίας.
Πού άραγε την αναζητά;

Α. Στα χρήματα. Σύμφωνα όμως με ομολογίες μεγάλων πλουσίων η ευτυχία δεν αγοράζεται με τα χρήματα. Της προσπάθειας απόκτησής τους έπεται η απογοήτευση.

Β. Στη δόξα. Ποιος όμως δοξάστηκε και ένωσε ευτυχής; Δεν πικράθηκε μετά; Δεν απογοητεύθηκε;

Γ. Στις ηδονές. Πόσοι όμως δεν νοστάλησαν μετά την αγιότητα; Δεν ανεζήτησαν ευκαιρία να κλάψουν για τα λάθη τους; Δεν αμφισβήτησαν τα πάντα μπροστά στη φθορά, που επακολούθησε;

Δ. Στην ομορφιά. Πόσων όμως η ομορφιά έμεινε για πάντα; Ανεξίτηλη; Αιώνια; Άφθαρτη;

Ε. Στις γνώσεις. Ποιός όμως ένιωσε ευτυχής μετά τη γνώση; Διαπιστώνοντας ότι η γνώση δεν τελειώνει ποτέ; Και ολοκληρωμένος από τη γνώση;

Πού θα τη βρούμε λοιπόν την ευτυχία;

Στην ταπεινοφροσύνη. Με σωστή επίγνωση και αντίληψη για τα γήινα. Σωστή αντιμετώπιση ανθρώπων και πραγμάτων. Εμπιστοσύνη στο Χριστό.

Στην πραότητα. Γιατί εκεί βρίσκονται η καλωσύνη. Η γλυκύτητα. Η υπομονή. Η ειρήνη.

Στην πείνα και τη δίψα. Δηλ. στην αρετή και την αναζήτησή της.

Στη συμπόνια. Νιώθουμε διαφορετικά τότε. Τρισευτυχισμένοι.

Στην καθαρότητα. Έχουμε καθαρές επιθυμίες. Κάμνουμε καθαρές πράξεις. Διατηρούμε καθαρούς λογισμούς. Αγνά ελατήρια.

Στη μετάνοια. Νιώθουμε χαρά. Γαλήνη. Ευτυχία. Ικανοποίηση, που γεννιέται από την ειλικρίνεια.

Μ' άλλα λόγια: Κοντά στο Θεό. Όπως ο Ζακχαίος. Η Σαμαρείτιδα. Ο ιερός Αυγουστίνος. Τόσα εκατομμύρια άνθρωποι σ' όλους τους αιώνες.

Πρότυπό μας πάντα η Παναγία. Ένα πρότυπο δυνατό. Ανεξίτηλο. Ανεπανάληπτο. Για όλους.

+ο π.Γ.

“**M**πορεί κανένας να υποστηρίξει πως ολόκληρο το χρόνο η σκέψη και ο νους και η καρδιά όλων μας είναι στραμμένα στην πιο αγαπημένη και πιο οικεία σε όλους μας πανάγια μορφή Της. Στη γλυκειά την Παναγία. Στην Κυρία Παναγία. Τη Μάνα του Σωτήρα Χριστού. Τη μεγάλη Μάνα του κάθε ανθρώπου...”

Το πανάγιο όνομά Της έρχεται πολλές φορές την ημέρα αυθόρμητα στα χείλη μας, σε δύσκολες στιγμές της ζωής μας, αλλά και στις ευχάριστες και χαρούμενες μέρες.

Το “Παναγία μου, βοήθα” και το “Παναγία μου, σ’ ευχαριστώ”, είναι από τις πιο συχνές εκφράσεις του καθημερινού ανθρώπου...

Στην Παναγία εναποθέτουμε την κάθε ελπίδα μας, τα βάσανα, τις χαρές μας και τους καημούς μας...

Είναι η γλυκειά Θεομάννα, η μεσίτρια που μεταφέρει τα αιτήματά μας στο Χριστό μας και παιδί Της...

Είναι η “Υπέρμαχος Στρατηγός”, “πάντων θλιβομένων η χαρά και των αδικουμένων προστάτις...”.

Είναι η λευκή βακτηρία των τυφλών, των πεινασμένων η τροφή, των ορφανών η βοηθός, η επισκέπτρια των αρρώστων και των αδυνάτων...

Ο λαός μας Τη σέβεται κι αγαπά την Παναγία, όπως το μικρό παιδί αγαπά την αγκαλιά της μητέρας του. Δεν υπάρχει πόλη, χωριό, νησί, χωρίς ναό αφιερωμένο στη Χάρη Της...

Η ταπεινή Αυτή και γλυκειά Οδηγήτρια προσπαθεί και επιθυμεί και πασχίζει να μας ανοίξει δρόμους ζωής και να φτερώσει τις ψυχές μας προς τον όμορφο κόσμο που αγιάζει, που ευλογεί, που στηρίζει η αγάπη του πανάγαθου Θεού.

Είναι κάθε στιγμή και κάθε ώρα και κάθε λεπτό κοντά μας η γλυκειά μας Παναγία, για να οδηγήσει τα βήματά μας σταθερά στο ξέφωτο μιας ελπιδοφόρας ανατολής... Δίχως τη σκλαβιά του θανάτου. Πέρα από τα σκοτεινά και πονεμένα και τυραννικά σύνορα της φθοράς. Θέλει και προσπαθεί και κοπιάζει να μας οδηγήσει στον κόσμο της άδυτης Ανάστασης και του Πάσχα της ψυχής και της ζωής, όπου η παρουσία Της αισθητοποιεί το θρόισμα της ελπίδας σε ζωντανό παλμό ζωής...

Με τα μάτια Της που βλέπουν ως τα κατάβαθα της ψυχής μας, είναι κοντά μας. Με καρδιά ολόθερμη που ζεσταίνει ολόκληρο τον άνθρωπο. Με παρουσία αιώνια που στέκει ασάλευτη δίπλα στον πονεμένο και κατατρεγμένο άνθρωπο...

Πάντοτε Φανερωμένη. Πάντοτε έτοιμη. Πάντοτε παρούσα στα πολυάνθρωπα πανηγύρια και στις πάμπολλες μοναχικές συνάξεις... Σε όλους τους χώρους, ακόμα και στους πιο σκοτεινούς αναδύεται ολοζώντανη η γλυκειά ελπίδα της Θεοτόκου... Παντού, ακόμα και στα πιο σκιερά μέρη, φωτίζει και ζεσταίνει ο ζεστός ήλιος της Παντάνασσας...

Θέλει την Παναγία ο άνθρωπος του χωριού και της πολιτείας, του βουνού, της θάλασσας και του κάμπου, δική του, καταδική του, και έτσι Της έδωσε τόσα και τόσα ονόματα... Τη θέλει “συντρέχτρα” και συμπαραστάτη και οδηγό. (Χρήστος Α. Βαβύλης)

Πρότοπον Μέγα

Στό πρόσωπο του Κυρίου η ανθρωπότητα βρήκε παράδειγμα και οδηγόν. Πρότυπο άγιο και ιδεώδες. Ισχυρό, με ικανότητα μοναδικήν, να ελκύει τα πνεύματα πίσω Του. Παρέχει δύναμη, να υψώνεται καθένας υπεράνω των παθών, των δεσμών της ύλης και με ενθουσιασμό μέγαν να ακολουθεί τα ίχνη Του. Ενσάρκωσε το Θεόν, θεοποίησε τον άνθρωπο.

Το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου προβάλλει ως άλλο πρότυπον. Ως νέο παράδειγμα και οδηγός σ' όλους. Είχε αυτή την ικανότητα η θρησκεία μας να πλαισιώσει τον άνθρωπο από πρότυπα, όχι μυθικά, αλλά πραγματικά, που έζησαν στο μέσο του, ώστε χαραγμένη να βρίσκει την οδό, την οποίαν πρέπει να βαδίσει. Η Υπερευλογημένη Θεοτόκος, ως πρότυπο λαμβάνεται από τους ανθρώπους, και έτσι γίνεται πλέον ενδεικτικό και μας καθιστά υπεύθυνους, αν τυχόν κυριαρχήσει η ιδέα, ότι επιτεύγματα μεγάλα και ιδεώδη ανώτερα, είναι αδύνατα από τον άνθρωπο.

Μια τέτοια ιδέα κάμνει τον άνθρωπο να παραιτείται από την επιδίωξη των ανωτέρων βαθμών της ηθικής. Μπροστά στο πρότυπο της Παναγίας μας, αποδεικνύεται ψευδής, και μείς ότι βρισκόμαστε σε απάτην. Ο άνθρωπος είναι μέγας και ικανός για ότι ο Θεός τον προόρισε. Τούτο δε, δεν αποδεικνύεται από τα αδύνατα έργα των αδυνάτων, αλλά από τη ζωή των αγίων μας, πρώτη θέση μεταξύ των οποίων έχει η Υπερευλογημένη Κόρη της Ναζαρέτ. Αυτοί, είναι άνθρωποι, νίκησαν και πραγματοποίησαν ότι σ' εμάς φαίνεται ανίκητο και απραγματοποίητο.

Η αγιότητα του βίου της Παρθένου, ήταν αυτό που την ανέδειξεν άξια τόσο, ώστε από αυτήν να σαρκωθεί ο Λόγος του Θεού, και Άγγελος τούτο να της ευαγγελισθεί. Η πάναγνη αγνεία της ήταν αυτό που την κατέστησε δοχείο του Παναγίου Πνεύματος και λειτουργό του υπερτάτου τούτου μυστηρίου.

Τί στην Παρθένον Μαρίαν θα δούμε και να μη είναι μέγα; Ή τί των ανθρωπίνων δεν δοκίμασε και δεν ανεδείχθη ανώτερη; Ως άνθρωπος, μετά την έξοδό της από τον ναό μεταξύ των ανθρώπων έζησε και τίποτε ανθρώπινο δεν την επηρέασε...

Βρίσκουμε λοιπόν στο πρόσωπο της Παρθένου Μαρίας οδηγόν μέγαν. Πρότυπο προς παραδειγματισμό ανώτερον. Σκέπην και βοήθειαν και κραταιάν προστασίαν, καθώς ψάλλει η Εκκλησία μας. (“Η Φωνή της Ερήμου” δημ.)

“Οι Βυθομετρήσεις” είναι παράρτημα του “Πυρσού” της Χριστιανικής Κίνησης της Παλουριώτισσας (“Η ομάδα των Δώδεκα”).Υπεύθυνος: Πρωτ. Γεώργιος Αντωνίου, Ι.Ν. Παναγίας Παλουριώτισσα, Τ.Θ. 29115, Λευκωσία (1621), τηλ.: (00357)22459760